

A Pécsi Ítéltábla a Szentirmai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szentirmai Ágnes ügyvéd ügyvédi iroda címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Dr. Rác Zsolt Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Rác Zsolt ügyvéd ügyvédi iroda címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Pécsi Törvényszék 2017. június 26. napján kelt 14.P.21.164/2016/25. számú ítélete ellen a felperes által 26. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és az alperes javára megítélt sérelemdíj összegét 100.000 (egyszázezer) forintba leszállítja.

Egyebekben - fellebbezett részében - az elsőfokú ítéletet helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek tizenöt nap alatt 55.600 (ötvenötezer-hatszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesnek 2015. január 13. napján az alperes házastársától született V.H. utónevű gyermeke, akinek apjaként a szülők házassági kötelékén alapuló törvényi vélelem folytán az alperest anyakönyvezték. A gyermek anyja 2015. január 18. napján az apaság vélelmének megdöntésére irányuló nemperes eljárás lefolytatása iránti közös kérelmet fogalmazott meg és juttatott el az alpereshez. Az alperes 2015. január 19-i válaszában az anya gondozásában maradt közös gyermekeket is érintő megegyezést javasolt. Az anya 2015. január 30. napján a bíróság előtt megindítandó apaság vélelmének megdöntése iránti peres eljáráshoz a gyámhivatal hozzájárulását kérte. A kitűzött meghallgatáson az alperes szabályszerű idézés hiányában nem jelent meg. A gyámhivatal 2015. március 12. napján hozott hozzájáruló határozata 2015. április 13. napján emelkedett jogerőre. Az apaság vélelmének megdöntése iránti perben az alperes a kereset teljesítését nem ellenezte, nem vitatta, hogy a kiskorú gyermeknek nem ő a vér szerinti apja. A 2015. július 6. napján kelt elsőfokú ítéletben a bíróság kimondta, hogy kk. **S.V.H.** nem az alperestől származik, egyúttal az alperest perköltség megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú ítéletet az anya jogi képviselője 2015. július 16. napján vette át. Az alperes kizárólag a perköltségre vonatkozó rendelkezés ellen fellebbezett, a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2015. november 11. napján kelt határozatával az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltségre vonatkozó részében részben megváltoztatta.

A felperes teljes hatályú apai elismerő nyilatkozata alapján a **S.V.H.** utónevű gyermeket 2015. december 22. napján **Sz.V.H.** névre anyakönyvezték.

A peres felek között a viszony elmérgesedett, az alperes édesanyja gyermekbántalmazás gyanúja miatt a felperessel szemben büntető eljárást is kezdeményezett.

A felperes 2016. március 24. napján SMS üzenetet küldött az alperes részére „Na ide figyelj te bűdös tetű! Eddig nem szálltam be a dologba! De ha te még egyszer megvádolsz hogy megvertem a gyereked akkor meglátod mennyire van zsebemben a város! Találkozunk most a bíróságon!” szövegezéssel. A következő napon az alperesnek küldött üzenete az alábbiakat tartalmazta: „Öreg tudod ki vagyok! De majd most még jobban tudni fogod ki vagyok!! Azt hiszem most osztottál nekem lapot! A bíróságon megvívjuk a harcot. Nyugi sok milliót rászánok ügyvédekre hogy megtudd mi a magyarok istene. Ui: az anyád piacsaja volt S.H.!!”

A felperes dr. néven és P.H. felhasználóneveken kommentelt a facebook közösségi portálon. Az alábbi időpontokban az alábbi bejegyzéseket tette közzé:

- 1) 2014. február 11. napján: „Kedves János! Azért a tisztázás joga engem is megillet....Anno az egész nyolc évvel ezelőtt kezdődött. A te feleséged azóta tölti velem ideje egy részét.....”
- 2) 2014. március 25. napján: " Ezt is verem!...Ez van!...ugye és kegyetlen..."
- 3) 2015. január 26. napján: „Sajnos egyenlőre ilyen neve van! De most én jövök! Fog még sírni térdén állva...Üdv Tony Soprano...DNS vizsgálat, 40.000 Ft gyerektartás - azt S. izé fizeti...Nyugi Tony Soprano ügyes fiú.”
- 4) 2015. február 14. napján: „ Szép kis csapat! De jelzem még S...De Tony Soprano akcióba lépett”
- 5) 2015. június 26. napján:" Nyamnyiláktól nem félek...itt ez pont fordítva lenne...összezsomagolom a fiút és feladom DHLel Zambiába"
- 6) 2016. április 6. napján: „ Majd apjuk megtudja ki az a magyar Soprano"
- 7) 2016. április 27. napján: „ lesz nemulass a Soska famíliának...Most megtudják ki is volt Tony Soprano"...letérdel elém és könyörög hogy kérlek neee kérlek neee, hagyd meg a házam."
- 8) 2016. július 6. napján: „Végre sötét lett...Bekeményítettem."
- 9) 2017. február 17. napján: „En is mozizom...Salz, jön a bosszúhadjárat...új német akcióvígjáték."

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a magánélethez fűződő személyiségi jogát megsértette azáltal, hogy a gyermeke családi jogállásának rendezése érdekében nem volt hajlandó a peren kívüli eljárás megindításához a közös kérelmet aláírni, ezért a gyermek kb. tíz hónapig az alperes családi nevét viselte. Ez alatt az időtartam alatt hivatalos ügyeket a gyermekkel kapcsolatban intézni nem tudott, szülői jogait nem tudta gyakorolni. Nem tudta megkereszteltetni a gyermeket, amikor akarta, nem tudta bölcsődébe íratni, az ismerősei piszkálták emiatt. Édesanyjának kérése volt, hogy a gyermek apjaként ő legyen anyakönyvezve, miután ez nem történt meg, édesanyja egészségi állapota folyamatosan romlott. 2.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni a fentiek okán az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Viszontkeresetet terjesztett elő, melyben 2.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni a felperest. Viszontkeresetét arra alapította, hogy a felperes a facebook közösségi oldalon a lejáratását célzó, a becsületét és jóhírnevét, valamint a magántitokhoz való jogát sértő bejegyzéseket tett közzé, részére becsületsértő kifejezéseket tartalmazó sms-eket küldött.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a 2015. január 13. napján született **V.H.** nevű felperestől származó gyermek családi jogállásának rendezése során tanúsított mulasztással az alperes megsértette a felperes személyiségi jogát, ezért a kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 forint sérelemdíjat. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére 15 napon belül 200.000 forint sérelemdíjat. Ezt meghaladóan a viszontkeresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 156.820 forint perköltséget, kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 92.320 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42.§ (1) bekezdésére, 2:43.§ *b)* és *d)* pontjára, a 8/1999. (IV. 21.), az 57/1991. (XI. 8.), és a 32/1992. (VI. 1.) AB határozatokra, az Alaptörvény 2. Cikkére hivatkozással kifejtette, mindenkinek a legszemélyesebb joga, hogy személyiségének szabad kibontakozása körében a szülői minőségét megélje, apaságát mindenki számára felismerhetően, nyilvánvalóan vállalni tudja, senki által nem megkérdőjelezhetően gyermekét magáénak tekinthesse, a gyermekét nevelje, gondozza, a gyermekét érintő kérdésekben felelősségteljesen döntéseket hozhasson. Joga van ahhoz, hogy a vér szerinti gyermeke az ő családi nevét viselje, az általa meghatározott időben megkereszteltesse vagy akár külföldre vihesse, ahogy azt a felperes is szeretne volna megtenni. Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy az együttélés legfontosabb keretei a család és a nemzet. Összetartozásunk alapvető értékei a hűség, a hit és a szeretet. Ugyanakkor azt is értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a felperes gyermekének anyja a felperes által is tudottan a gyermek fogantatásának idején házasságban élt az alperessel. Emiatt a felperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy az apaság vélelmének megdöntése és a gyermek családi jogállásának rendezése időt fog igénybe venni, amely idő alatt a vér szerinti apának korlátozottak a személyiségi jogai. A felperes ennek ismeretében vállalt az alperes házastársával gyermeket.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a gyermek születését követően az anya haladéktalanul megkereste az alperest, közös kérelmükre a bíróság megdönthette volna nemperes eljárásban az apaság vélelmét, ezzel ténylegesen lerövidíthették volna azt az időt, amíg a gyermek bejegyzett apjaként az alperes szerepelt az anyakönyvben. Az elsőfokú bíróság tényként kezelte, hogy a felperest és az anyát az alperes hozta abba a helyzetbe, hogy külön perben kerülhetett sor a családi jogállás rendezésére, mivel az anya kérése ellenére a nemperes eljárás megindításához szükséges közös kérelmet a gyermek születését követően azonnal nem volt hajlandó aláírni. Mulasztása a gyermek családi jogállásának rendezését indokolatlanul késleltette. Ezzel a felperes személyiségi jogát sértette, mert részben korlátozta a gyermekével kapcsolatos döntései megvalósításában, a gyermekkel kapcsolatos cselekvési szabadságában.

A 2.000.000 forint összegű sérelemdíj iránti követelést ugyanakkor az elsőfokú bíróság eltúlzottnak találta, mivel a felperes saját tudatos döntésével hozta magát abba a helyzetbe, hogy születendő gyermeke felett jogilag az apaságát nem tudta gyakorolni, emellett apai minőségének szabad megélése átmeneti ideig és csak korlátozott mértékben sérült: törvényes képviselői minőségében ügyeket intézni nem tudott, a gyermek anyja nélküli külföldre vitelében akadályoztatva volt. Azzal kapcsolatosan, hogy a felperest barátai, ismerősei piszkálták a gyermek vezetéckneve miatt, arra utalt az elsőfokú bíróság, hogy amennyiben a felperes a magánéletét, családi életét nem hozza nyilvánosságra, kevesebb ún. ugratást kellett volna eltűnnie. Mindezek alapján, a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a felperes és környezetére gyakorolt hatására figyelemmel az elsőfokú bíróság 50.000 forint összegű sérelemdíj megállapítását tartotta szükségesnek és elegendőnek.

A viszontkeresetet érintően az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a tényállásban 1-9. szám alatt jelzett hozzászólások mindegyike alkalmas volt arra, hogy megsértsék az alperes jóhírnevét és becsületét. Az 1. számú hozzászólással a felperes az alperes magánélethez fűződő személyiségi jogát sértette meg, amikor annak hozzájárulása nélkül az ismerősei előtt közzétette, hogy az alperes házastársa vele nyolc éve házastársi hűséget sértő viszonyt folytat. A szöveges üzenet: „Te bűdös tetű” kifejezése alkalmas volt a becsület csorbítására, a két SMS fenyegetést tartalmaz, indokolatlanul bántó. Az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy a felperes a magánéleti problémáit abból a célból osztotta meg a facebookon, hogy az alperest lejárássa, őt rossz színben tüntesse fel, mintegy bosszúból az alperes sérelmet okozó, ám de önmagában becsületet és jóhírnevet nem csorbító magatartása miatt. Tony Soprano sorozatbeli maffiavezér emlegetésével a felperes fenyegető jelleget adott a közlendőinek. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a két szöveges üzenet és az 1-9. alatti hozzászólások alkalmasak voltak az alperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. A sérelemdíj összegének meghatározásakor arra volt figyelemmel az elsőfokú bíróság, hogy az alperes kereseti magatartásával maga is személyiségi jogot sértett, ezáltal a felperes erős felindulásban cselekedett.

Az elsőfokú perköltséget a bíróság arra figyelemmel számította ki, hogy a keresetet illetően a felperes 2 %-ban lett pernyertes, a viszontkereset tekintetében az alperes 10 %-ban lett pernyertes.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett. Fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a magánélethez fűződő személyiségi joga megsértése miatt az alperes által fizetendő sérelemdíj 2.000.000 forintra történő felemelését, és a viszontkereset teljes elutasítását. Állítása szerint az alperes a gyermek születése óta mindent megtett, hogy az apaságára vonatkozó vélelem minél később kerülhessen megdöntésre. Utólag nem lehet helyrehozni mindazt a hátrányt, ami emiatt őt érte. Majdnem egy éven keresztül nem lehetett hivatalosan és törvényesen a gyermek édesapja. Nem tudta megélni teljes valójában azt, hogy szülővé vált, a gyermekkel kapcsolatban hivatalosan döntést nem hozhatott, nem volt joga a gyermek felett törvényes képviselőt gyakorolni. Nem értett ezért egyet azzal sem, hogy a piszkálódásokat, ugratásokat magának okozta. Vitatta, hogy saját tudatos döntése miatt számolnia kellett volna azzal, gyermekét az alperes nevére anyakönyvezik. Az alperes részéről a nemperes eljárással kapcsolatos megkeresésre adott válasz álláspontja szerint nem javaslat volt, hanem ultimátum, mellyel az apaság kérdésének rendezését a közös gyermekekre vonatkozó szülői felügyeleti jog és kapcsolattartás rendezésétől tette függővé. Kiemelte, hogy az apasági perben az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezett az alperes, ezzel is tovább húzva azt az időt, amíg nem ismerhette el hivatalosan gyermekének apaságát.

A viszontkeresettel összefüggésben kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság anélkül kötelezte sérelemdíj megfizetésére, hogy az ítéletben megállapította volna az alperes bármilyen személyiségi jogának megsértését. Állította, hogy az alperes által hivatkozott facebook-bejegyzéseket vagy nem ő írta, vagy amit őt írt, azt válaszul írta az alperes magatartása miatt neki címzett, őt sértő bejegyzésekre. Név szerint nem nevezte meg az alperest, az egyes bejegyzésekből kívülről számára nem derül ki, hogy azok miért íródtak, kiről íródtak, mi miatt íródtak. A fellebbezésében előadottak miatt kérte a perköltségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatását és az alperes teljes perköltség megfizetésére kötelezését is. Rámutatott, hogy pernyertességének mértéke az elsőfokú ítélet megváltoztatása hiányában is nem az elsőfokú ítéletben írt 2 %, hanem 2,5 % mértékű lenne.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme fellebbezéssel érintett részében az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés kisebb részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kisebb, a 2., 4. és 8. számmal jegyzett facebook-bejegyzések időpontjára vonatkozó pontatlanságoktól eltekintve (helyesen a felperes a 2. számú bejegyzést 2016. március 25. napján, a 4. számú bejegyzést 2015. január 26. napján, a 8. számú bejegyzést 2015. július 6. napján tette közzé) helytállóan állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által rögzített tényállást a fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel kizárólag azzal egészíti ki, hogy az apaság véelmének megdöntése iránti perben hozott elsőfokú ítéletet az alperes jogi képviselője útján 2015. július 27. napján vette át, az apaság véelmének megdöntésére vonatkozó rendelkezés tekintetében a részjogerő 2015. szeptember 5. napján állt be.

Az elsőfokú bíróság tényállásból levont jogi következtetéseivel azonban a másodfokú bíróság nem mindenben ért egyet. Előre bocsátja a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (3) bekezdése alapján csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül. Mivel az alperes az elsőfokú ítélet ellen nem fellebbezett, a felülbírálat nem terjedt ki az elsőfokú bíróságnak a kereset jogalapjáról hozott döntésére.

A másodfokú bíróság a keresetet érintően a felperes fellebbezését nem találta teljesíthetőnek, mert a fellebbezésben foglaltakkal ellentétben semmilyen indok nem szolgált a magasabb összegű sérelemdíjban történő marasztalás mellett. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint a felperes és a felperessel kapcsolatra lépő házastárs magatartása következményeinek kitett alperes volt az, aki annak ellenére, hogy rajta kívül álló személyek életvezetési döntései folytán nyilvánvalóan általa sem kívánt helyzetbe került (melyben egy számára idegen csecsemőt a gyermekeként anyakönyveztek), e helyzet kezelésében kompromisszumkészebbnek mutatkozott, a felperes érdekkörébe tartozó személyeknél nagyobb tárgyalási készséget tanúsított. A perben nem merült fel ugyanis adat arra nézve, hogy az alperes 2015. január 19-i válaszában megfogalmazott, a megegyezésre, a kialakult helyzet rendezésére vonatkozó javaslatot - ami a fellebbezésben foglaltakkal ellentétben semmilyen, diktátumnak minősíthető elemet nem tartalmazott - a felperesi oldalról bármilyen érdemi válasz követte volna.

Maradéktaalanul egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel abban a kérdésben, hogy a más férfi feleségével gyermeket vállaló felperesnek számolnia kellett azzal, hogy a gyermeke családi jogállásának rendezése időt fog igénybe venni.

A fentiekben túlmenően a felperes nem igazolta, hogy a gyermek családi jogállása rendezésének elhúzódása folytán szülői jogainak gyakorlása során tényleges hátrány érte volna. Arra vonatkozó konkrét adat, hogy bármilyen hivatalos eljárásban a törvényes képviseleti jogát a perbeli időszakban a felperesnek gyakorolnia kellett volna, nem merült fel. Nem értékelhető a szülői felügyelet gyakorlásának tényleges korlátjaként az a körülmény sem, hogy a néhány hónapos csecsemőt a felperes az édesanyja nélkül nem vihette külföldre. A felperes nem hivatkozott olyan körülményre, melyek fennállása miatt a csecsemőt az életkorából adódó természetes anyai kötődés ellenére az anyja nélkül kellett volna külföldre utaztatnia.

Emellett figyelembe vette a másodfokú bíróság azt is, hogy az apaság véelmének megdöntése iránti perben a felperes a részjogerő megállapítását nem kezdeményezte, holott, ha apaságának kérdését mielőbb rendezni kívánta volna, úgy ezt nyilvánvalóan megtehetette volna. Az apaságának megdöntését nem ellenző, kizárólag a perköltségre vonatkozó rendelkezés ellen fellebbező alperes jogi képviselőjével együttműködve a fellebbezésről történő lemondással akár még augusztus hónapban is eljárhatott volna a részjogerő megállapíthatósága érdekében, a részjogerő (Pp. 104/A.§-

ára is figyelemmel történt) beálltát követően pedig semmilyen akadálya nem lett volna annak, hogy a felperes - amennyiben a családi jogállás rendezésének mielőbbi lezárulása számára ilyen különös jelentőséggel bírt - az apaság vélelmének megdöntésére vonatkozó rendelkezés tekintetében az alperes közreműködésétől függetlenül a részjogerő megállapítását kérje.

A viszontkereset kapcsán a felperes alaptalanul kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem állapította meg a személyiségi jogsértést. Az elsőfokú ítélet indokolása tartalmazza, hogy elsőfokú bíróság az alperes mely személyiségi jogainak megsértését találta bekövetkezettnek. A Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés *a*) pontja szerinti megállapítás, mint felróhatóságtól független szankció iránti követelés a személyiségi jogvédelem iránti igénynek nem szükségszerű eleme, a Ptk. 2:52.§-a szerinti sérelemdíj iránti igény megállapítás iránti kereseti kérelem nélkül is előterjeszthető. Az alperes viszontkeresetét e lehetőséggel élve terjesztette elő, így az elsőfokú bíróság a Pp. 215.§-ában írtakat sértette volna meg, ha a döntése a megállapításra is kiterjeszkedett volna.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság következtetésével azonban nem értett egyet abban a kérdésben, hogy az (egyebekben a 14.P.21.164/2016/22. számú jegyzőkönyv 6. oldalán rögzített személyes előadásában beismerten a felperestől származó) kommentek közül a 2.-9. sorszámgig terjedő szövegrészek jogsértő tartalmú bejegyzések lennének. Ezeknek a bejegyzéseknek nincs olyan sértő vagy bántó tartalmuk, amelyek a személyiségi jogsérelmet megalapoznák. A bírósághoz fordulással való fenyegetés sem tekinthető jogsértő fenyegetésnek, miután a jogállamiság keretei között a jogviták rendezése éppen a bíróság feladata. Egyebekben pedig a felperesnek egy kitalált maffiavezérrel azonosuló, az ebből eredő fölényről fantáziáló bejegyzései inkább voltak komikusak, mint fenyegetőek. Nem tekinthetőek indokolatlanul sértőnek, bántónak az alperes családi nevére alapított szöviccek sem. A alperes becsülete ezekkel a kommentekkel összefüggésben nem sérült, az pedig különösen nem állapítható meg, hogy az alperes társadalmi megítélését a bejegyzések hátrányosan befolyásolhatták volna.

A másodfokú bíróság erre figyelemmel az alperesnek megítélt sérelemdíj összegét 200.000 forintról 100.000 forintra leszállította le, miután a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és a környezetre gyakorolt hatására is figyelemmel ez az összeg szükséges és egyben elégséges a sms-ben foglalt becsületsértő kifejezéssel és a magántitkot sértő közzététellel az alperesnek okozott személyiségi jogsérelem másnemű előnnyel történő kompenzálására.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása ellenére a másodfokú bíróság nem találta indokoltnak az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását, figyelemmel arra, hogy a másodfokú ítéletben írt változtatással sem módosultak számottevően a perköltség számításánál irányadó pernyertességi-pervesztességi arányok.

A másodfokú eljárásban számítható perköltség akként alakult, hogy az 1.950.000 forint fellebbezési pertárgyérték után a bírósági eljárásban megállapított ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés *a*) pontja, (5) bekezdése, 4/A.§-a alapján elszámolható jogi képviselői munkadíj kerekítve 62.000 forint, amelyből a peres felek másodfokú eljárásban elért pernyertessége közötti különbözettel arányos 55.600 forintot a Pp. 81.§ (1) bekezdés alapján a fellebbezést tekintve nagyobb részben sikertelen felperes köteles az alperesnek megfizetni.

A felperes személyes költségmentessége folytán feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2017. december 7.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Vagyicska Petra s.k. bíró